Screencast

Strängar

Översikt

- I C är strängar implementerade som arrayer av tecken, vars sista tecken är '\0', det så-kallade "nulltecknet" som anger att strängen är slut. Man säger att C:s strängar är "nullterminerade".
- Det normala sättet att deklarera en "strängvariabel" är att deklarera en pekare till en char*.
 Minns att pekare och arrayer i stort sätt är utbytbara i C.
- Strängliteraler skrivs "så här!", d.v.s. inom citationstecken eller dubbla anföringstecken, och får automatiskt ett nulltecken instoppat i slutet. "-tecknen ingår förstås inte som en del av strängen.

Nedanstående kod deklarerar tre strängvariabler.

```
char *person1 = "Dawkins";
char *person2 = "Hitchens";
char person3[] = "Bingo Rimer";
```

Notera skillnaden mellan Bingo och de två andra. Bingos variabel är deklarerad som en array medan de andra är pekare. Resultatet av denna kod är att Bingo hamnar på stacken medan Dawkins och Hitchens hamnar på heapen. Vi lämnar som en övning att fundera ut vad detta betyder tills vidare.

Fråga: om ett tecken ryms i en byte, hur många bytes tar då strängen "1234567890"?

- SVAR: 11 de 10 tecknen '1' till '0' samt '\0', nulltecknet.
- En teckenliteral skrivs 'A', ' ' etc. Notera skillnaden mellan "A" (en sträng) och 'A' (ett tecken). Varför kan man inte tilldela mellan strängar och tecken?
- Nulltecknet är ett specialtecken; ytterligare specialtecken kan får med hjälp av "escaping", t.ex. \n (newline) och \t (gå till nästa tabulatorstopp). Prova t.ex.:

```
puts("----");
printf("Hej");
printf("Hej\t");
printf("Hej\n");
printf("King\OKong");
puts("----");
```

– En stor mängd funktioner för att manipulera strängar finns i C-biblioteket string.h som inkluderas som vanligt:

```
#include <string.h>
```

Bekanta dig med detta bibliotek på egen hand! Exempel på ofta använda funktioner är t.ex. strlen som räknar ut längden på en sträng (skriv ett litet program som verifierar att mitt svar på frågan ovan är korrekt), strcpy som kopierar innehållet i en sträng till en annan, etc.

 Strängars innehåll kopieras inte vid tilldelning. Det enda som händer vid tilldelningen nedan är att s1 och s2 sätts att peka på samma sträng.

```
char *s1 = "Foo, bar";
char *s2 = s1:
```

Efter detta är s1 och s2 alias och alla förändringar av s2 blir synliga i s1 och tvärtom.

- För att kopiera en sträng till en annan använder vi istället funktionen strcmp:

```
char *s1 = "Foo, bar";
char s2[strlen(s1)+1];
strcpy(s2, s1);
```

Notera att vi måste se till att det finns plats för de kopierade tecknen (glöm inte nulltecknet!) i målsträngen. Det är bättre i regel att använda malloc:

```
char *s1 = "Foo, bar";
char *s2 = malloc(strlen(s1)+1);
strcpy(s2, s1);
...
free(s2);
```

Notera att vi också måste lämna tillbaka minnet som krävdes av den nya strängen med hjälp av free.

- Jämförelser mellan strängar görs med funktionen strcmp som finns i string.h. Ponera följande kod (finns bland utdelat material):

```
1 char *p1 = "Captain Beefheart";
2 char *p2 = p1;
3 char p3[] = "Captain Beefheart";
4
5 printf("p1 == p2?\t\t%s\n", p1 == p2 ? "yes" : "no");
6 printf("p1 == p3?\t\t%s\n", p1 == p3 ? "yes" : "no");
7 printf("p2 == p3?\t\t%s\n", p2 == p3 ? "yes" : "no");
8 printf("strcmp(p1, p2)?\t%s\n", strcmp(p1, p2) ? "no" : "yes");
9 printf("strcmp(p1, p3)?\t%s\n", strcmp(p1, p3) ? "no" : "yes");
10 printf("strcmp(p2, p3)?\t%s\n", strcmp(p2, p3) ? "no" : "yes");
```

Jämförelserna på rad 5–7 kontrollerar om *adresserna* i variablerna p1, p2 och p3 är samma, d.v.s. om de pekar till samma plats i minnet.

Jämförelserna på rad 8–10 jämför istället *innehållet i strängarna*. Strcmp returnerar 0 om strängarna är lika.

Fråga: Vad skrivs ut när man kör programmet?

- 1. yes, no, no, yes, yes, yes
- 2. yes, yes, yes, yes, yes, yes
- 3. yes, no, yes, yes, yes, yes

- SVAR: Alternativ (1). Alla jämförelser av strängens innehåll blir naturligtvis sanna (det är ju samma innehåll i båda strängarna). Variablernas adresser är samma i p1 och p2, men inte i p3 som innehåller en egen kopia av texten.

Notera att tilldelningen p2 = p1 på rad 2 *inte kopierar strängen* utan endast sätter pekaren p2 att peka på samma minnesadress (och därmed samma sträng) som p1.

Pröva att byta ut char p3[] = "Captain Beefheart"; mot char *p3 = "Captain Beefheart"; och köra programmet igen! Resultatet blir nog förvånande, och beror på att C-kompilatorn optimerar programmet och bara inkluderar en enda kopia av "Captain Beefheart"! Detta torde illustrera att man måste vara aktsam när man jämför strängar med == i C!

- Funktionen strcmp undersöker egentligen relationen mellan två strängar i lexikografisk ordning. Ponera ett anrop strcmp(s1,s2). Dessa är de möjliga returvärdena:
 - < 0 s
1 kommer $f\ddot{o}re$ s
2 i lexikografisk ordning
 - 0 s1 och s2 är lika
 - > 0 s1 kommer efter s2 i lexikografisk ordning

Sammanfattning

– Strängars innehåll koperias **ej** med tilldelningsoperatorn = och jämföras **ej** med jämförelseoperatorerna ==, <, > etc.

Istället används funktionerna strcpy och strcmp.

- Minne för en sträng måste explicit allokeras, antingen
 - Via en literal som skapar en konstant, t.ex. "Foo"
 - På stacken, t.ex. char s[128]
 - På heapen, t.ex. char *s = malloc(128);
- Strängar är nullterminerade

```
– Tänkbara implementationer av nämnda funktioner:
        int strlen(char *str) {
          int length = 0;
          while (str[length]) ++length;
  4
          return length;
  5
  6
        char *strcpy(char *dst, char *src) {
          char *cursor = dst;
          do {
 10
            *cursor++ = *src;
 11
          } while (*src++);
 12
          return dst;
 13
        }
 14
```

int strcmp(char *s1, char *s2) {

return *s1 - *s2;

for (; *s1 && *s2 && *s1 == *s2; ++s1,++s2) ;

15

16

17 18